

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/39/2024
Identifikačné číslo spisu:	5112231097
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5112231097.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ J. H., narodený XX. E. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 2/ E. H., narodená XX. E.X. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 3/ Y. H., narodený XX. E. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 4/ U. H., narodená XX. E.X. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 5/ A. E. J., narodený XX. R. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 6/ J. C. M. F., narodená XX. C. XXXX, Ž.A., K. XXXX/X, 7/ Z. H., narodený XX. H. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 8/ Y. H., narodená XX. H. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 9/ A. J. Š., narodený XX. E. XXXX, G. J., G. J. XXXX/XX, 10/ J. D., narodený XX. X. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 11/ U. D., narodená XX. O. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 12/ S. H., narodený XX. E.X. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 13/ C. J., narodená XX. E. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 14/ X. J., narodená XX. O. XXXX, Ž., K. XXXX/X, 15/ C. R., narodený XX. H. XXXX, Ž., K. XXXX/X, všetci právne zastúpení: V4 JURISTIC group, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Furdekova 16, IČO: 50 192 205, adresa pre doručovanie: Žilina, Kysucká cesta 8405/16C, proti žalovaným: 2/ Slovenská republika, za ktorú koná Okresný úrad Žilina, so sídlom Žilina, Janka Kráľa 4, 4/ A. E. F., narodený XX. S. XXXX, Ž., K. XXXX/X, právne zastúpený: Burian & partners, s.r.o., so sídlom Žilina, Vojtecha Tvrdého 819/1, IČO: 47 254 483, 5/ A. C. U. Ž., narodená XX. O. XXXX, L., Š. XXX/XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a nahradenie prejavu vôle, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6C/214/2012, o dovolaní žalobcov 1/ až 15/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. októbra 2023, sp. zn. 7Co/82/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný 4/ má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

I. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 17. januára 2023, č.k. 6C/214/2012-618 I. zamietol žalobu žalobcov 1/ až 15/ smerujúcu voči žalovaným 2/, 4/, 5/ v celom rozsahu, II. žalovaným 2/, 5/ trovy konania nepriznal, III. rozhodol, že žalovaný 4/ má voči žalobcom 1/ až 15/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali určenia, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. Ž., obec Ž., okres Žilina, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Správou katastra

Žilina ako byt č. X na prízemí, vchod č. X domu súpis. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu: XXXX/XXXXXX (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba súpis. č. XXXX je evidovaný na LV č. XXXX), byt č. X na 1. podlaží, vchod č. X domu súpis. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu: XXXX/XXXXXX (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba súpis. č. XXXX je evidovaný na LV č. XXXX), byt č. XX na 2. podlaží, vchod č. X domu súpis. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu: XXXX/XXXXXX (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba súpis. č. XXXX je evidovaný na LV č. XXXX), byt č. XX na 3. podlaží, vchod č. X domu súpis. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu: XXXX/XXXXXX (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba súpis. č. XXXX je evidovaný na LV č. XXXX), byt č. XX na 3. podlaží, vchod č. X domu súpis. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu: XXXX/XXXXXX (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba súpis. č. XXXX je evidovaný na LV č. XXXX), byt č. XX na 5. podlaží, vchod č. X domu súpis. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu: XXXX/XXXXXX (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba súpis. č. XXXX je evidovaný na LV č. XXXX), byt č. XX na 5. podlaží, vchod č. X domu súpis. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu: XXXX/XXXXXX (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba súpis. č. XXXX je evidovaný na LV č. XXXX), byt č. XX na 6. podlaží, vchod č. X domu súpis. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu: XXXX/XXXXXX (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba súpis. č. XXXX je evidovaný na LV č. XXXX), sú vo výlučnom vlastníctve pôvodne žalovaného v rade 1/, a to STAR - stavebné a rekonštrukčné práce, a.s. so sídlom Žilina (ďalej len „pôvodný žalovaný 1/“), a zároveň žiadali nahradiť súhlasný prejav vôle pôvodne žalovaného v rade 1/ na zmluvách o prevode vlastníctva bytov, spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach, spoločných zariadeniach bytového domu a príslušenstve bytového domu, ktoré zmluvy mali tvoriť prílohu k rozsudku ako jeho neoddeliteľnú súčasť. Žalovaným v rade 2/ a 5/ trovy konania nepriznal a žalovanému v rade 4/ voči žalobcom v rade 1/ až 15/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vychádzal zo zistenia, že bytový dom súp. č. XXXX/X nachádzajúci sa na K. ulici v Ž., bol pôvodne vo vlastníctve štátneho podniku Pamiatkostav, š.p. Žilina a rozhodnutím Ministerstva výstavby a stavebníctva č. 221-889/1992 zo dňa 10. 06. 1992 bol štátny podnik Pamiatkostav Žilina ku dňu 30. 06. 1992 zrušený bez likvidácie. Na základe zakladateľskej listiny zo dňa 11. 06. 1992 a rozhodnutia zakladateľa Fond národného majetku bola na základe privatizačného projektu reg. č. 477 vypracovaného pre privatizáciu štátneho podniku Pamiatkostav založená obchodná spoločnosť STAR - stavebné a rekonštrukčné práce, a.s. (pôvodne žalovaný 1/). Na základe dohody o odovzdaní a prevzatí bytu, rozhodnutí o pridelení bytov a pridelení bytov spísaných medzi Pamiatkostav š. p. Žilina a žalobcami v rade 1/ až 15/ (prípadne ich právnymi predchodcami) v období od 15. 09. 1989 do 02. 12. 1992 boli byty č. 1, 6, 10, 13, 15, 16, 21, 22, 23 prideľované do osobného užívania žalobcom v rade 1/ až 15/, resp. ich právnym predchodcom. Dňa 30. 01. 1997 došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi predávajúcim - pôvodne žalovaným 1/ v zastúpení A. H. Š. a A. E. P. a kupujúcimi - A. Š. Ž., zomrelý XX. XX. XXXX a žalovaným 4/, ktorí v čase prevodu boli akcionármi pôvodného žalovaného 1/. Predmetom zmluvy bol predaj bytového domu súp. č. XXXX. Pod názvom „prieskum predaja bytov - K. X Ž.“ pôvodne žalovaný 1/ dňa 17. 08. 1995 dopytoval užívateľov bytov bytového domu súp. č. XXXX na názor v súvislosti s kúpou užívaných bytov, predstave o cene bytu, o výške nájomného, spoločných priestorov a podobne. Na základe dopytu pôvodne žalovaného 1/ žalobcovia v rade 1/, 2/, 3/, 4/, 7/, 8/, 9/, 11/, 12/ vypísali návratky k žiadosti pôvodne žalovaného 1/.

Dňa 23. 11. 2021 bol pôvodne žalovaný 1/ vymazaný z Obchodného registra z úradnej povinnosti (ex off) s odkazom na § 768s ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. Na základe toho

uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 6C/214/2012-352 zo dňa 13. 01. 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina č. k. 6Co/56/2022-592 zo dňa 30. 09. 2022 bolo konanie voči pôvodne žalovanému 1/ zastavené s poukazom na § 64 CSP a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 11. 2022. Keďže pôvodne žalovaný 1/ zanikol jeho výmazom z Obchodného registra bez právneho nástupcu, čoho dôsledkom bolo zastavenie konania voči tomuto zaniknutému subjektu, pôvodne žalovaný 1/ preto ďalej nie je nositeľom, a ani nadobúdateľom práv a povinností. Nebolo by preto ani možné určovať jeho prípadné vlastnícke práva, a ani nahrádzať prejav vôle, a to ani v prípade, ak na strane žalovaných boli správne označené ostatné pasívne vecne legitimované osoby (žalovaní v rade 2/, 4/ a 5/). S pôvodne žalovaným 1/ už v tomto spore nekoná a z dôvodu, že nie je nositeľ práv a povinností (keďže zanikol bez právneho nástupcu), nie je ani pasívne legitimovaný v tomto spore. Výrok rozsudku je záväzný pre strany sporu, avšak pôvodne žalovaný 1/, vo vzťahu ktorému sa žalobcovia domáhali určenia vlastníckeho práva, už stranou sporu v čase vyhlásenia rozsudku vo veci nie je. Rozsudový návrh žalobcov 1/ až 15/ po pripustení jeho zmeny je preto vadný pre jeho nevykonateľnosť. Žalobcovia na skutočnosť, že pôvodne žalovaný 1/ zanikol bez právneho nástupcu, čoho dôsledkom bolo právoplatné zastavenie konania voči nemu, žiadnym spôsobom nereflektovali. Z uvedeného dôvodu vo zvyšnej časti žaloby, a to v jej časti smerujúcej voči žalovaným v rade 2/, 4/ a 5/ rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola zamietnutá pre nevykonateľnosť rozsudového návrhu, v ďalšom z dôvodu nadbytočnosti a hospodárnosti konania sa nezaoberal samotnou podstatou sporu. Pokiaľ právny zástupca žalobcov na poslednom pojednávaní žiadal odročiť pojednávanie z dôvodu, aby mal možnosť produkovať písomný návrh na zmenu žaloby, avšak bez toho, aby ozrejmil konkrétne dôvody pre produkovanie takéhoto návrhu, nemohol analogicky s poukazom na § 153 ods. 1 CSP vyhovieť požiadavke na odročenie pojednávania, keďže taký postup súdu by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a z dôvodu neuvedenia konkrétnych tvrdení zo strany právneho zástupcu žalobcov by bol taký postup navyše aj v rozpore so zásadou rovnosti strán. Navyše žalobcovia mohli konkrétny návrh produkovať už v nadväznosti na doručenie uznesenia o zastavení konania voči pôvodne žalovanému 1/.

Návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne Ing. D. zamietol, nakoľko táto sa mala vyjadrovať k pomerom k bytovému domu, avšak vzhľadom na dôvody zamietnutia žaloby by uvedené nemalo žiadny dopad na rozhodnutie v predmetnej veci.

Žalovaní v rade 2/ a 5/ boli v spore úspešní, avšak trovy konania si neuplatnili, preto im tieto trovy nepriznal. Žalovaný v rade 4/ bol v spore úspešný, preto v zmysle § 255 ods. 1 CSP mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. októbra 2023 sp. zn. 7Co/82/2023 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Žalovaným 2/ a 5/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému 4/ voči žalobcom 1/ až 15/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd poukázal na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 379 CSP). Žalobcovia v odvolaní rezignovali na konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom, ktoré okresný súd viedli k zamietnutiu žaloby, iba namietali nesprávny procesný postup, keď súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s § 63 ods. 2 CSP bez bližšieho odôvodnenia a v tejto súvislosti poukázali na judikát R 65/1996, ktorý riešil otázku zániku žalovaného výmazom z obchodného registra pred začatím konania, čo nebol daný prípad. Nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie po tom, ako došlo k zániku pôvodne žalovaného 1/ vyzývať žalobcov na úpravu žaloby. Z obsahu žaloby jednoznačne vyplývalo, čoho sa žalobcovia domáhali, avšak po zániku pôvodne žalovaného 1/. Požadované určenie sa stalo materiálne nevykonateľné. Nevykonanie dôkazu výsluchom svedkyne A.. D. súd prvej inštancie odôvodnil v bode 30. odôvodnenia, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd stotožnil. Rovnako poukazuje na zákon č. 182/1993 Z.z., je irelevantné, nakoľko súd prvej inštancie sa nezaoberal meritom veci (bod 28. odôvodnenia). Z dôvodu, že k zamietnutiu žaloby došlo pre materiálne nevykonateľnosť rozsudového nároku. Platí úsudok, že nie je prípustné konfrontovať súd prvej inštancie so závermi, ktoré v konaní nevyslovil. Nemal preto právny dôvod, resp. zaoberať sa takouto odvolacou námietkou, ktorá nemá podklad v napadnutom rozhodnutí. Po preskúmaní odvolania v zmysle ustanovenia § 379 a § 380 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

3. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia (ďalej aj „dovolatelia“) ktoré odôvodnili ustanovením § 420 písm. a) a § 420 písm. f) CSP. Podľa ich názoru sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil im ako stranám sporu, aby uskutočňovali ich patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietali neprípustný formalizmus a nesprávne právne závery súdov oboch stupňov. Žiadali, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Žalovaný 4/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol. Ostatní žalovaní sa k dovolaniu nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

8. Prípustnosť dovolania z dôvodu nedostatku právomoci je daná, ak súd rozhodol vo veci, ktorá nepatrí do jeho právomoci. Do právomoci súdov v civilnom sporovom konaní patrí prejednávanie a rozhodovanie súkromnoprávných sporov a iných právnych vecí, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány (§ 3). Konanie o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam a nahradenie prejavu vôle patrí do právomoci súdu, keďže dovolací súd nezistil existenciu vady v zmysle ustanovenia § 420 písm. a) CSP.

9. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolaťela vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolaťel vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. Žalobcovia vyvodili prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a namietali, že neboli vykonané podstatné dôkazy majúce vplyv na rozhodnutie vo veci samej, odvolací súd sa nevysporiadal s ich odvolacími námietkami a rozhodnutie odvolacieho súdu je príliš formalistické.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať

sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

14. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

15. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď. 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). So zreteľom na to pristúpil aj v danom prípade k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľov, že procesne nesprávnym postupom súdov bolo zasiahnuté do ich práva na spravodlivý proces.

16. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) nemožno považovať, to že dovolatelia sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňujú a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa ich predstáv.

17. Napokon z obsahu dovolania vyplýva aj námietka dovolateľov ohľadom právneho posúdenia veci. K tomu odvolací súd zdôrazňuje, že v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP možno posudzovať len procesné pochybenia súdov, ktorými sa strane znemožnila realizácia jej procesných práv v miere predstavujúcej porušenie práva na spravodlivý proces. Samotné nesprávne právne posúdenie veci však takúto procesnú vadu nezakladá (porovnaj R 24/2017). Ako opakovane uviedol aj Ústavný súd Slovenskej republiky, nesúhlas účastníka s právnym názorom všeobecného súdu nemôže byť sám osebe dôvodom na záver o zjavnej neodôvodnenosti či arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu (porovnaj aj R 54/2012, 1Cdo/62/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 7Cdo/26/2010) vyplýva, že realizácia procesných oprávnení účastníka sa neznemožňuje tým, že súd vec právne posúdi odlišne od jeho predstáv. Skutočnosť, že dovolatelia zastávajú iný právny názor než odvolací súd, sama osebe nezakladá a nedokazuje existenciu vady podľa § 420 písm. f) CSP.

18. Dovolací súd nad rámec uvedeného dodáva, že nemožno pripustiť, aby pojem porušenia práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP mal byť interpretovaný a uplatňovaný tak extenzívne, že zahŕňa aj vecnú legitímáciu, pretože by sa dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP zamerané na odstraňovanie väd zmätočnosti bez náležitého zákonného základu stalo dovolaním podľa § 421 CSP, ktorého cieľom je náprava nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom, a aj to výlučne v druhovo definovanej otázke vecnej legitímácie. Popísaný koncept nezodpovedá vôli zákonodarcu vyjadrenej v systematike právnej úpravy dovolania, ako aj v podstate taxatívne vymenovaných dôvodov prípustnosti dovolania a dovolacích dôvodov.

19. Dovolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom, o návrhoch

dovolateľov rozhodol a svoje rozhodnutia primerane odôvodnil. Z jeho postupu nemožno vyvodiť vadu podľa § 420 písm. f) CSP, keďže z posudzovaného hľadiska dovolateľa neboli ukrátení na uplatnení procesných práv. Dovolací súd poukazuje na dôvody rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý zodpovedal otázky nastolené dovolateľmi v ich námietkach. Dovolací súd takisto poukazuje na nedostatočné dôvody dovolateľov pokiaľ ide o ustanovenie § 420 písm. f) CSP.

20. S poukazom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolatelia neopodstatnene namietali, že odvolací súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať ich patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP).

21. Dovolací súd preto dovolanie dovolateľov odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.